

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. F. Bartolomaei Salvpii Ordinis F. Minorum de
Obseruantia, Lvx Animæ Ad perfectionem anhelantis ;
Opvscvlvm Insigniter pium, et perfectionis studiosis
neceßarium**

Cambi, Bartolomeo

Coloniae, 1606

De distractione animi. Cap. 13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50816](#)

102 SPECIUM ANIMAE
bus contemni, vilipendi, & Iudicio
haberi. Denique in virtute sancte
humilitatis acquirenda plurimum
operac studij collocare, ac seipsum
non aliter ac Daemonem quendam
odisse, fugere, & horrere.

quam vtile QUINTVS modus est. Sæpe
fit propositū proposita renouare, & intentionem
sæpe reno- ad verum scopum dirigere, ac seip-
nare. sum & omnia opera sua toto corde
diuinæ maiestati offerre.

De distractione animi,
Macula XII.

CAPUT XIII.

Proverb. 4. OMNI custodia serua cor tuum, ait
Damna que Sapiens: Magnum impedimen-
ex distracti- tum, quo anima quæ Deo vñiri de-
one cordis siderat, à scopo suo præpeditus, est
prouenient. Nimia mentis distractio, dum non
custodit cor suum, nec cogitationi-
bus frænum injicit: sed eas quocun-
que voluerint, liberè diuagari per-
mittit. Quo fit ut omnis in ea deuo-
tionis ardor extinguitur, lenteque
ac oscitanter spiritualem semitam
perambulet: ac semper frigida, &
qual-

quasi gelu quodan^t corporis con-
stricta, permaneat.

Itaq; ô Anima, certo scias, quam-
diu cor tuum ab omni alia imagine
non perpurgueris, sed liberam ei
facultatem per mundum quocunq;
libuerit diuagandi permiseris, nun-
quam ad verum & syncerum D^E I
amorem pertinges: qui cùm sit pu-
rissimus, nulli alieno amori permis-
ceri potest.

Indicium autem ex quo mentis
& cordis distractiones agnoscas,
hoc habe: Diligenter teipsum ex-
amina num colloquijs de rebus diui-
nis oblecteris: an verò maiorem ex-
bellorum, aliorumque nouorum
rum auditu, voluptatē capias:
num delectabile tibi sit cum alijs
conuersari, confabulari, ridere, io-
cari, similibusq; recreationibus in-
dulgere: tum enim manifesta est a-
nimi tui distractio.

Cor Deo

Is namq; qui cor habet verè pur- *vnitum*
gatum & Deo *vnitum*, semper cum *semper eum*
Deo loquitur, de Deo cogitat, siue *Deo loqui*-
ambulet, siue sedeat, siue manducet, *tur.*

E 4

siue

104 SPECVLVM ANIMAE
siue bibat, siue aliud quidlibet agat,
imò omnia quæ audit, videt, odora-
tur, gustat, & tangit, ad Deum re-
fert, ei gratias agendo, eumque iu-
giter laudando, alioque docendo
& exhortando ad similia; ut Deum,
quem tantoperè diligit, & ipsi dili-
gant, laudent, ei seruiant, & cum
eo assidue sermocinentur.

Imò si quandoq; (quod frequen-
ter dum in hac vita sumus, contin-
git) cor eius à DEO vana quapiam
cogitatione abstrahatur, mox vt in
se reuersus fuerit, dolet, ingemiscit,
de sua instabilitate conqueritur, &
contra semetipsum iratus, pœnas à
se per peccatoris tunisonem, flagella-
tionem, aut alterius poenitentiae v-
surpationem, repetit: & Deum tan-
quam grauissimi sceleris & sacrile-
gij reus, humillimis precibus, pro
indulgentia obtinenda rogat: pro-
positum deniò innouat: & se totum
in brachia dilecti sui projicit: eum
instanter deprecatur, ne in poste-
rum in similes distractiones se labi
patiatur.

Modus

PARS PRIMA.

• 105

Modus eluendi maculam distractio-
nis cordis.

PRIMUS modus est: Meditatio- *Necessarium*
nibus sacris intendere: quia cor no- *est in medi-*
strum simile eit igni, qui semper ar- *tationibus*
det, nec vñquam quiescit; ita & cor *occupari.*
nostrum semper in aliquo vult disti-
neri. Ac proinde vt ab alijs rebus ab-
strahatur, necessarium est, illud san-
ctis meditationibus & pijs cogita-
tionibus occupare: Quod vt fiat,
optimum remedium fuerit, singulis
vigintiquatuor horis, vnum Domi-
nicæ passionis mysterium sibi ac-
curatè meditandum assumere, vti
nos in sanctæ orationis hortulo, qti
secunda huius libri pars est, doce-
bimus.

SECUNDVS est. Silentium &
solitudinem diligere, conuersati- *Vtilitas si-*
ones hominum, quantum fieri po- *lentij.*
test, deuitare. In silentio & spe erit for-
titudo vestra, ait Esaias. *Esa.30.*

TERTIVS est. Considerare,
quantorum bonorum interea dum
distractus es iacturam facias: quia

E 5

rem-

106 SPECULVM ANIMAE
tempus illud quo animus, hinc inde
vagatur, perdis, cùm nihil tempore
pretiosius sit; vnde Sapiens: *Fili con-*
serua tempus. Quare ne tēporis adeò
pretiosi detrimentum accipias, esto
semper in p̄eclaris & pijs actioni-
bus occupatus, & dum operibus ex-
ternis intendis, mysterium aliquod
sanctissimæ passionis Christi, aut
aliud aliquid pium menti tuae me-
ditandum propone, si ab hac macu-
la liberari cupis.

Quomodo
acquiratur
puritas cor-
dis.

Mattb. 5.

Demum pro acquirenda hac cor-
dis puritate, opus est ut eam fer-
uentibus à Deo precibus exposcas,
quandoquidem est adeò difficilis,
ut sine speciali Dei munere & adiu-
torio conquiri nequeat. Et Christus
dicat, *Beati mundo corde, quoniam ipsi*
Derm videbunt.

De cordis tristitia,
Macula XIII.

CAPUT XIII.

Prover. 17. **A**NIMVS gaudens, etatem floridam
Tristitia facit, spiritus autem tristis exsiccata
memoria. offū. Eadem diligentia, quam in pra-
dictis